

„EDINOST“
Ishaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob **torških, četrških**
in **petkih**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 5.— „ „ „ 7.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnik je plačevati naprej na naročbo
brez priložne naročilnice se uprava ne
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 20 nov.,
izven Trsta po 40 nov.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifi v petlin; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredu ali
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš spre-
jema **upravnštvo** ulica Molice plo-
cilo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglaš
je plačevati loco Trst. Odprte reklame
sije se proste poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Vse one častite gg. naročnike, kateri
niso še doposlali naročnino za IV. četrtletje,
prosimo, da to storo čim prej mogoče.

Upravnštvo „Edinosti“.

Vseslovenski shod in naši socijalni demokratje.

I.

Po vseslovenskem shodu so se vedla naša
socijalnodemokratiška glasila prav tako, in nič
drugače, nego jim je navada nasproti slehernemu
pojavi našega naroda v obrambo svoje narodne
individuvalnosti. Vedla so se tako, da so bila v
divnem soglasju z najljubejšimi sovražniki našega
naroda: žalostno do skrajnosti! Pozabimo za sedaj,
da se socijalisti ne morejo navduševati z nami za
narodne ideje; da jim ni mar, ako danes in pri
tej priči izgine zadnja sled slovenskega življenja v
teh pokrajinah; da socijalisti ne bi imeli nič proti
temu, ako vrže slovenski narod danes od sebe svoj
materini jezik, kakor se vrže umazana cunjica v kak
kot, kadar smo jo obrabili; pozabimo, da bi soci-
jalisti radi, in činičnim posmehom na ustnicah,
iztrgali iz uma veliki pojem domovine in iz srca
zadnji žarek ljubezni do te naše ukupne lasti!
Ako tudi pozabimo na vse to, da, ako jim hočemo
odpustiti vse to: vendar ostane njih vedenje po
vseslovenskem shodu še vedno krivično, nezaslišano.
Ti ljudje, ki toliko kriče o krivičnosti buržoazije,
ti ljudje, ki bi nas hoteli uveriti po vsej sili, da
hote le svobodo in enakost vseh ljudi na zemlji;
ti ljudje, ki so ogorčeni baje le radi tega, ker se
je toliko časa preziral glas delavskih mas, in so
se zanemarjale njih potrebe; na kratko: ti ljudje, ki
vzbujajo o sebi domnevanje, da so posebjena ne-
pristranost, pravicoljubje in svobodoljubje, ti ljudje
se ne morejo povspeti na stopinjo najprimitivnejše

objektivnosti, ki se kaže v tem, da tudi političnemu
nasprotniku govorimo odkrit in pošteno: to si
povedal slabo in to si poveal — dobro!

Na vseslovenskem shodu se vendar ni govo-
rilo o samih „narodnih“ stvarih, marveč govorilo
se je tudi o eminentno kulturnih stvarih, o sred-
stvih za povzdigo splošne blaginje in tudi o —
socijalnem vprašanju.

Denimo — da se čim bolj približamo stališču
socijalnih demokratov —, da ni bilo vse samo
dobro zrnje, kar se je govorilo na vseslovenskem
shodu, denimo celó, da so bile po treh četrtinah
same pleve: ali kako dobro zrnje je bilo morda
vendar vmes na vsem kupu.

In na to zrnje bi morali vendar opozoriti
svojo verno občino ti objektivni, ti pravico- in
svobodoljubni socijalni demokratje! Kaj še! Po-
grabili so jednostavno po široki lopati, zastavili
isto v kup in zmetali so vse skup na — smetišče.

Tako delajo z drugimi stanovi prav tisti
ljudje, ki se pritožujejo, da drugi stanovi delajo
krivico njih stanu!

„Svoboda“ od 23. sept. se bavi z vsesloven-
skim shodom na štirih mestih: v uvodnem članku
in v treh noticah.

V članku zasmehuje ves shod, zasmehuje se-
danjo večino v zbornici poslancev, in zasmehuje
Slovence, ki baje prosjajo milosti. V noticah pa
se drgne ob Šušteršiča, ob Ferjanciča in ob —
Spinčiča.

Začnimo s člankom. Prav za prav niti ne
treba, da bi se bavili z izvajanjem tega članka, ker
nam je socijalistični člankar povedal že uvodoma
in lapidarno, kako sodi o shodu. Šel je v zaniče-
vanju še par streljajev dalje, nego pa vse ostalo
nam sovražno novinstvo. Nemški in laški listi so
pripoznali važnost in pomembnost shoda, pripoznali
so, da je bilo to velika manifestacija, že s tem, da
so priobčili o shodu po cele kolone dolga poročila
in so v posebnih člankih razpravljali o vsprejetih
resolucijah. Le socijalistiškemu glasilu je bilo vse

ficijelne obiske, še te redko in z materjo, za druge
pa je našel vselej primeren izgovor.

„Ves kaj, Ivan“, dejali so nekoč mati, ko
sta sedela po večerji za mizo „zakaj si tako po-
bit? Pa zreš skozi okno na vinske gorice.“

„Ker sem sam, ker bi bila lahko dva, ker
bi nas bilo sedaj lahko več... (danes je prvič go-
voril z materjo o tem predmetu) gospodičina z
Vrha bila bi sedaj lahko moja žena...“ In zamislil
se je.

„Bog je hotel tako. Ali misliš, da sedaj ne
moreš dobiti nobene? Glej, jaz sem se postarala,
danes ali jutri me pokliče Bog k sebi... ti moraš
imeti koga... oženi se, saj vidiš, Rankinijeva. Po-
verajeva... obe sti bogati!“

„Ne, mati, o tem bodem mislil sam, pa od-
ložim se sam.“

„Le daj se, a rečem ti: te dve sti zate do-
volj stari, skrbni, a kar je največ, iz dobrih hiš.
Kaka osemnajstletna ti ne bode mogla gospodinjiti.“

„Prvi pogoj moje ženitve je, da jo bodem
rad imel; ako je bogata, dobro; ako ni bogata,
tudi dobro. Rad imam do sedaj pa samo Hermino!“

„Kakor veš: tvoja volja, tvoj svet. Želim ti
dobro, želim to, česar sem se bala pred leti.“

Ivan je dobro vedel, da pridejo mati s tem
na „gospoda“, zato je hitro zastavil: „Pojdiva, po
večerji dobro dé sprehod“.

skupaj teatralno uprizorjena — komedija!!! Ves
ostali svet si je ohranil toliko dostojnosti in po-
štenja, da je resno in spoštljivo pisal o shodu, na
katerem se je zbralo par tisoč mož iz naroda, ka-
koršni smejo zahtevati od vsakogar — kraj vseh
politiških nasprotstev —, da se spoštljivo govori
o njih, le lastnim pokvarjenim sinovom je bilo vse
skupaj komedija, le oni zastavljajo svoje sile v
peklenski namen, da bagatelizujejo lastno kri in
da smešijo resne pojave lastnega naroda. Trideset-
letnega truda najboljših mož naroda je trebalo, da
smo prisilili naše nasprotnike, da vsaj resno go-
voro o nas, o naši narodnosti in o naših težnjah,
da smo dospeli torej do lepega moralnega trumfa,
a v tem hipu, ko smo nehali biti predmetom sme-
šnosti in so nas vendar jeli poštovati kakor čini-
telja, v tem hipu so zasnovali svoje peklensko delo
lastni sinovi tam, kjer se je ostavili drugorodni
nasprotniki: v tem hipu smešijo lastni sinovi svoj
narod, nazivaječi njega slajne pojave s — ko-
medijo. To je pač izdajstvo, efijaltstvo, kakor-
šno je možno le v srcih, ki so zatrla v sebi zadnjo
sled plemenitega čustvovanja; v srcih, katere goni
le motor najumazanejšega materijalizma.

Sploh govori „Svoboda“ o shodu v takem
tonu, kakor da so bili tam zbrani sami — tepci.
Vsi so ploskali in vsprejemale so se resolucije, ne
da bi kdo kaj mislil pri tem. Pa tudi — denun-
cirali so baje! O tem v prihodnjem članku.

DOPISI.

Iz krogov državnih slug. [Izv. dop.]

Sleherni trenutek moram čitati o zvišanju različnih
plač, le o zvišanju najpotrebnejšim ne čitam nikjer.
Za naše uboge državne sluga, ki so obloženi naj-
obilnejšimi in tudi važnimi posli ter ječe že leta
in leta v neizmernih stiskah, se nihče noče potru-
diti toliko, da bi se tudi njim vendar enkrat z-
boljšalo povsem trpino stanje. Da je sluga tako
potreben v vsakem uradu, kakor sleherni uradnik,

„Jaz ne morem nocoj ven, pojdi sam; me že
ves dan notri nekaj tišči, danes pojdem takoj v
posteljo“.

Vendar so materine besede ostale v Ivano-
vem srcu. Sprehajal se je pod brajdami, težko ob-
loženimi z grozdem; sedaj pa sedaj je postal, pa
zrl proti nebu. Krasna noč! Bledi mesec je pasel
svoje ovčice, na zapadu je nebo malco žarilo...
Mar ni bila podobna nocojšnji tista noč, ko smo
lovili polhe? Deset in še več let je minolo od te-
daj; bilo je nekako ob tem času. Začutil je v sebi
moč življenja, srce mu je zatripalo... Kako bi bilo
lepo, ko bi se sprehajal z... Misli so mu zastale.

Čutil je v sebi, da mora ljubiti, ljubljen biti
on, odvetnik, mož tridesetih let!

Prerešeteval je T-eška dekleta! Ne, bogate
noče, in vendar mora biti izomikana... da ga boče
umela. Rankinijeva?... Poverajeva?... Malo je še
občeval z njima, nič, prestari sti: ne bi je mogel
te ali one prikrojiti svojemu značaju... Bekovčeva
Minka? Obstal je, zdela se mu je pravšna. Za-
zdela se mu je, da je podobna Hermini: kosta-
njev, gosti lasje, njen stas, vse, vse... in v domi-
mišljiji je zrl v Bekovčevi Minki drugo Hermine,
samo nasek ima malo prifrknjen.

Nekako srečnega se je čutil Ivan, ko je le-
gel k počitku.

(Pride še.)

PODLISTEK

19

Lari-Fari.

Spisal: Srakoper.

Minolo je leto za letom. Dr. Ivan Sraka je
otvoril samostojno pisarno. Že prej je bil poklical
mater Hrastnikovko k sebi; ker je imel mnogo
dela, bila mu je desna roka doma: tujega človeka
ni maral pod svojo streho. O svobodnih urah je
hodil med narod, ga budil in bodril, uboge podpi-
ral; med ljudstvom je bil znan kakor „dobri dok-
tor“, mati pa se je jezila večkrat, češ: vse razda,
toda Ivan jo je vselej pomiril, in ona je še bolj
zadovoljna bila z njim potakih majhnih prepričilk;
saj je videla, da se njen sin ni izgubil, da ne za-
haja na veselice — vsaj brez nje ne — in tudi v
cerkev hodi, kakor se je večkrat pohvalila v družbi.
Ona je kmalu dobila družbo, gospe — starejše —
so celó rade občevale z njo. Ako je bil Ivan oto-
žen — saj spomina na Hermino ni mogel izrovati
iz srca — prinesli si je dal polič bržanke, sél
k glasoviru in igral Kreutzerjeve sonete...

V trgu T. na Goriškem je dobil največe za-
panje. Posebno matere, ki so imele za možitev
godne hčerke in se jim je zdela, da bodo dovolj
obdarjene za doktorja, so ga vabile, naj obišče
njih hiše večkrat, toda Ivan je opravljal samo o-

je menda pač jasno vsakomur. Saj ne moreta poslovati eden brez drugega. Milo se mora zdeti vsakemu pravičnemu sodniku, ko vidi tega ubogega trpinčenega slugo, ki tako vestno opravlja službo pisarja in kopača od ranega jutra do pozne noči ter ustreza službenim in privatnim zahtevam, hoté olajšati si svoj trpki položaj. Nad njim sme rezati vsakdo, njega sme poditi slehernik, ne mené se za to, da li hodi v svojih, ali tujih čevljih, ali pa — bos.

Najbolje plačani sluge so nameščeni z letno plačo 400 glid. Prosim vse razsodne čitatelje, naj mi odgovore, je-li možno preživljati samega sebe in svojo družinico, katera se nahaja čisto v obilnejšem številu, z ubogim goldinarčkom in deset novčiči na dan? Ne, celo v takih krajih ne, kjer je življenje po ceni! Kaj pa tam, kjer je krompir po 6 nč. kilo, o mesu še za govoriti ni? Dosti teh služabnikov je nameščenih v takih krajih, kjer morajo opravljati svojo službo tudi izven svojega bivališča, kakor n. pr. brzojavni pazniki, sodniški sluge itd. Ker pa tem siromakom ni možno, da bi trošili na dve strani, namreč zunaj za svojo osebo in doma za družinico, veste-li dragi čitatelji, kako si pomagajo te uboge pare, ko je prišel čas obeda? Odstranijo se v samoto, kjer povzijejo kosček suhega kruha, ki jim ga je potisnila v zep varčna žena. To je življenje ces. kr. državnih slug! Ne zahtevam, da bi bili sluge enaki uradnikom, tako nespameten nisem. To pa moram vendar dati v premislek merodajnim osebam: da so tudi sluge enakega človeškega stroja, kakor sleherni drugi, in da potrebujejo, če drugega ne, vsaj primerneža živeža, brez katerega nihče ne more živeti.

Vem, da mi poreče kdo: Saj je tudi drugih ljudij, ki primerno dobro živijo s takimi plačami! Morda je to res, ali pomisliti treba, da si druge vrste služabnikov lahko kaj prislužijo postranski na ta ali drugi način, da se obranijo lakote ali dolgovi, kar pa ni mogoče državnim služabnikom.

Slehnri pravico ljubi mora priznati torej, da je neobhodno potrebno, da se tudi državnim slugom pomore iz neiznosnih razmer. Priporočamo še posebej našim spoštovanim gg. drž. poslancem, posebej pa neumornemu g. prof. Spinciču, ki dobro pozna položaj vseh trpinov, da bi se še nadalje potrudili za nas siromašne sluge. Seveda se poreče tudi njim, da za sluge — ni denarja. Ta izgovor pa ne velja. Tudi mi služimo poštano državi, torej je dolžna ona, skrbeti tudi za nas.

Tudi to bi bilo umestno, da bi se oni sluge, ki se bavijo bolj važnimi posli, uvrstili kakor nižji uradniki, kakor je to že n. pr. na vseh železnicah. Po mojem mnenju ima odsluženi podčastnik, ki je v službi države preživel vso svojo mladost, predno je dobil „maštvo“ službo sluga, vsaj toliko zaslužke kakor navadni 17letni mladenič, ki je direktno stopil v službo in pride v par letih do iste plače, kakor oni, ki je služil državi že cel h 14 let.

Sledujoče se mi vidi opravičena tudi ta zahteva, da bi se sluge po 30 letnem službovanju upokoiali s polno penzijo, kajti po tolikih letih trpljenja res ni smeti zahtevati več od siromaka, da bi lazil po hribih, meril dolge poti in lazil po visocih stopnicah.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 7. oktobra 1897.

Državni zbor. V včerajšnji seji zbornice poslancev se je nadaljevala razprava o nujnih predlogih glede podpor, ki se imajo razdeliti med posamične pokrajine, katerih prebivalstvo trpi bado vsled letosnjih elementarnih nezdod. Razprava pa se ni dovršila. Za to je poskrbel neki nemški govornik iz Česke, ki je govoril prav po obstrukcijsko dolgo. Govoril je tudi poslanec Spincič. Opisoval je kritično položanje prebivalstva v Istri, provzročeno posebej po trtni uši in po povodnjih ter je zahteval pomoči od države. Njega govor prinesemo po stenografičnem zapisniku. Schönerer in drugi so predlagali, naj se nemščina proglasi državnim jezikom. Izvzete naj bi bile le Galicija, Dalmacija in Bukovina. O raznih predlogih oz. interpelacijah gospodarske nravi — govorimo na drugem mestu. Pripomniti bi še bilole, da je predlagala nemška ljudska stranka, naj bi v pomoč bednemu prebivalstvu zavarovalne družbe posodile 10 milijonov, banke pa 30 milijonov.

K položaju. Kriza, provzročena v večini po baronu Dipauliju s predlogom za zasnovo narodnost-

nega zakona, oziroma za razveljavljanje jezikovnih naredeb za Česlo, traja še vedno. Poljaki in Čehi posredujejo, a si do sedaj brez uspeha. Vendar pa se nadeja, da najdejo kako pot do sporazumljenja; „Mitina“ brzojavljajo celo, da se že našli tako pot. Vsa desnica predloži namreč predlog za osnutje akona za uravnavo jezikovnega vprašanja v taki obliki, da bodo mogli ta predlog podpisati tudi Dipauli in družba in tako umakniti oni nesrečni predlog.

Drugače sodi poročevalec „Slov. Naroda“. Ta meni, da ni nikakega upanja, da bi Dipaulijevci ostali v parlamentarni zvezi z drugimi strankami desnice. Vse tega se hočejo te poslednje organizovati med seboj kar najtesneje. Na včerajšnje posvetovanje načelnikov klubov na desnici ni bil več povabljen gop. Dipauli.

Sedanje nagajaje Dipaulija izvira baje od tega, ker so zahtevali od Badenja on in somišljeniki, da mora odpriti iz ministerstva naučnega ministra Gautscha, kar pa je odklonil grof Badeni. Na mesto Gautscha bi hoteli Dipaulijevci postaviti grofa Thuna, bivšega namestnika češkega.

Naše mnenje je tako, da je katoliška ljudska stranka jela igrati igro, ki utegne postati jako pogibeljna — njej sami. Dipauli je sicer napravil poklon pred nemškimi „navdušenjem“, ali svojemu konservativnemu programu je zadal le udarec. Stvar je vendar jasna. Od levece nimajo klerikalci ničesar pričakovati za svoja načela; sedaj pa hote odbačiti od sebe še desnico. Kje hote iskati potem zaslonbe? Da, da, gospoda se utegnejo prepričati kmalo, da so potisnili svojo ladjo na široko morje in jo izročili negotovosti vremen.

Mi smo precej hladni v obzled tej krizi. Dokler vemo, da stoje v jedni vrsti slovanski narodi, dotlej nimamo strahu. Res, da nimamo večine sami za-se, ali isotako je res, da obsedanjih razmerah ni mogoča nikakva večina — brez Slovanov!

„Slovenske zahteve“. Po listih čitamo danes o nastopnih zahtevah, ki so jih baje stavili Slovenci do vlade: V Trstu in Celovcu naj prideta objektivna deželna načelnika. V Trstu naj se zasnove posebej okrajno glavarstvo za okolico, ki naj bi bilo slovensko. Vprašanje celjsko naj se reši definitivno. Povsodi naj obvelja jednako pravo za vse, kar se še posebno zahteva za Primorsko, Koroško in Štajersko. Vse te zahteve da more izvesti vlada administrativnim putem.

Tega ne vemo, da-li so slovenski in hrvaški zastopniki ravno to zahtevali od vlade, ali to vemo, da ta seznam je jako pomanjkljiv. Kje je pereče šolsko vprašanje tržaško, kje so tužne razmere v Istri? Glede okrajnega glavarstva ne zahtevamo, da isto mora biti „sloven-ko“, kakor to tendenciozno povdarjajo razni listi. Mi zahtevamo, da to bodi pošten avstrijski državni urad, na katerem bode moglo naše ljudstvo v svojem jeziku iskati pravice in pomoči, in katerega načelnik bodi dobrohoten voditelj našemu ljudstvu.

Tudi mi mislimo, da se vsa najnujnejše potrebe dade izvesti administrativnim putem. Sicer pa nas to ne briga dalje. Glavna stvar je, da dobimo, kar trebamo in kar je izvedljivo, nikomur na škodo, ljudstvu v blagor in javnemu miru in državnim misli na korist.

Gospodarske stvari v zbornici poslancev. Par dni je bil sedaj mir v zbornici. Zakaj? Ker so razpravljali stvari gospodarskega značaja. Take razprave krote tudi obstrukcioniste. Kaj nam pravi to dejstvo? Čim prej se rešijo narodnostni prepiri, tem prej pride v zbornico do stvarnih razprav in blagotvornega delovanja. Že vidimo, kako se oglasa socijalni demokrat: „Dobro, pa nehajte z narodnostnimi prepiri!“ Mi pa odgovorjamo: taka vprašanja se ne spravljajo s sveta s tem, da se molči o njih, ampak, da se rešijo v zmislu pravice. Ali pa hočejo socijalni demokratje, da Slovani kar kapitulujemo pred nasprotniki? Tega pa ne storimo, niti ne radi — ljubega miru. Kdor hoče torej, da pride v zbornici do resnega dela za gospodarske koristi in po takem do gladkejših razmer med strankami, ta mora z veseljem pomagati onim, ki hoté, da se vse razpore provzročajóče narodno vprašanje reši tako, da bode res — rešeno in definitivno.

Kakor rečeno: te dni je bil relativen mir v zbornici poslancev.

V seji dne 6. t. m. je poslanec Ebenhoch in-

terpeliral zaradi preprečenja inozemske, zlasti ameriške konkurence v trgovini z žitom? To je bilo jedenkrat nekaj zares praktičnega. Avstrijo in njene narode tlači inozemsko gospodarstvo kakor težka mōra. Najprej je Pruska, ki že s političnega stališča duši vsaki pravi gospodarski polet v Avstriji na domačih tleh, med tem, ko sili v našoj državi svoje produkte pod ugodnimi carinarskimi pogoji. To poplavljenje avstrijskega trga s prusko produkcijo pa utegne imeti še drugih nakan. Velikonemška politika stremi po tem, da priklopi Avstrijo ali vsaj jeden velik del države k Nemčiji. To uduševanje gospodarstva v Avstriji bi se torej prav lahko tolmačilo tako, da hočejo na ta način prisiliti našo državo, da stopi v carinsko zvezo z Nemčijo, kar je od nekdanj srčna želja vseh velegermanov. Politiške in državnopravne posledice ne bi izostale potem, tako računajo oni. A na razpad našega gospodarstva delajo še drugi elementi. Povdarjati pa smo hoteli to samo radi tega, ker smatramo za očitno krivico, ako naša zaveznica Nemčija izkorišča naše prijateljstvo v svojo korist in na škodo avstrijskega prebivalstva. Tako prijateljstvo je jako drago. A ni dovolj, da nam nadevlje poleg političnih še gospodarske spona samo Nemčija, tudi Ameriki so na stečaj odprta vrata v našo državo. Tista veleslavljena „internacionala“, katero so uvedli moderni gospodarski paraziti, da se tem lože pasejo na tujem blagu, čem več gospodarsko obzorje jim je odprto, odrinila je domačo obrt in domačo produkcijo za to, da posipa naš trg z vsem in od povsod, kar koli donaja hitrejšega dobička njenemu žepu.

Ali prebivalstvo države trpi bedo in se pogublja pri tem. Jako umestna je bila torej interpelacija Ebenhochova radi tuje konkurence. Dal Bog, da bi obrodila potrebnega sadu. No, poleg tega je prinesel trgovinski minister neki načrt za uredbo krošnjarstva. Tudi to krošnjarstvo škoduje splošni obrti in pravica krošnjarstva v Avstriji zlorablja se na nečuten način zlasti od strani židovstva. Schönererjeva skupina pa je zahtevala strogih naredeb proti naseljevanju inozemskih Židov in ta točka je bila najboljša v vsem programu Schönererjeancev.

Različne vesti.

Odbor političnega društva „Edinost“ bode imel svojo sejo v soboto dne 9. t. m. ob 7 uri zvečer.

Volitve v davčne komisije za odmerjenje pridobitkovine. Za te volitve so se izdala nastopna določila: za mladoletne in one, ki so pod kurateljo, smejo voliti le njih zakoniti zastopniki. Fizične osebe morejo voliti le osebno. Društva zadruge itd. volijo po onem, ki je poklican za to, da jih zastopa. Če pa zastopstvo sestoji iz več oseb, tedaj voli oni, katerega določijo dotičniki. Členom davčne komisije, oziroma namestnikom morejo biti izvoljeni oni možki, ki imajo volilno pravico v to komisijo in so prekoračili 24. leto. Za volitve se morajo rabiti glasovnice, izdane od davčne komisije. Drugačne glasovnice ne veljajo. Glasovnice morajo biti podpisane od volilca ali od njega zakonitega zastopnika. Oddati jih je komisariju volitve ali osebno ali pravočasno po pošti. Pridejati je tudi legitimacija. Naslov mora povedati komisarija, številko davčnega razreda in kraj volitve. Neveljavni so glasovi, spremljani po kakih opazkah, nepodpisane glasovnice, ali nerazločno pisane. Ako je kdo zgubil glasovnico ali legitimacijo, more dobiti drugo na davčni administraciji ali od komisarija na dan volitve.

Promocija. Gospod Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški, sin ljubljanskega podžupana Karola vit. Bleiweis-Trsteniškega, je bil dne 5. t. m. na graškem vseučilišču promoviran doktorjem medicine.

Istra še bolj — tužna! Zadnji „Slovenski list“ prináša voden članek pod gorenjim naslovom o dogodkih v občini pomjanski in zaključuje potem:

Bojimo se najhujšega. Odgovor bodo dajali oni gospodje, ki bi po vsi sili radi, da pride na krmilo občine protiaustrijska, protidinastična stranka. Vodi elji slovenske stranke si prizadevajo pomiriti ljudstvo, ki je silno razburjeno, a ljudstvo ne čuje več. Imenuje naj se občinskim upraviteljem pošten mož, bodisi Italijan, ali Nemec, ali kar hoče, samo da je pošten in nepristranski. Sedanjí upravitelj Gognaz in njegov svetovalec Bartolich — mora pa to vedeti tudi namestništvo —

sta v delanju krivic prvaka, kakoršnih ima italijanska stranka malo po Istri. In vendar jima je namestništvo poverilo tako častno, in v volitvah odločilna mesta! „Umakniti se morata!“ tako zahteva sedaj ljudstvo.

Ubogo ljudstvo, kaj si storilo, da te tako tepó! A potolaži se, vse se je zavezalo proti tebi, samo eden ti je še ostal — Bog! Zaupaj vanj in ne rabi sila, ker sila le t-bi škoduje. Vsaka majhna krivica, ki jo ti storiš, bode desekrat bolj kaznovana, nego pa največja krivica, ki je stori tvoj nasprotnik. Res je, dokler bodo odločevali malovredne ženske, nimaš boljšega pričakovati. To so zloglasni „višji oziri“, ki so pa nekje jako nizki! A pomni, narod moj, „svaka sila do vremena!“ Zaupaj v Boga, prihodnost je slovanska! Združiti se in bodi pripravljen!

Brez borbe. Včeraj se je vršila dopolnilna volitev za III. razred. Izvoljen je bil obč. svetnikom oziroma deželni poslanec gosp. dr. Emil Fabiani. Volitev se je vršila — brez borbe. Mi sicer nismo nikdar videli razlike med „konservativci“ in progresisti, ali še pred par leti vendar ne bi bili niti sanjali o tem, da bode v III. razredu kedaj voljen brez vsake borbe — progressovski kandidat. Sedanje volitve — brez borbe so signatura naših čudnih razmer.

Našim okoličanskim kmetovalcem. Pišejo nam iz okolice: Kakor smo že omenili, nastopila je naša kmetijska in vrtnarska družba nov stadij delovanja v korist svojim členom kmetovalcem. Marsikaj, kar se je bilo v minolem morda prezrlo ali zakasnilo, hoče sedanjí odbor nadomestiti s podvojeno pridnostjo, radi česar opozarja svoje člene, da se v vseh nučnih stvareh kar najhitreje obrnejo do odbora. Zlasti, kar se tiče brezobrestnih posojil vinogradnikom, naj bodo naši ljudje uverjeni, da je ravno naša kmetijska družba storila vse mogoče in da je zahvaliti le nje inicijativo, ako se vendar enkrat prično deliti taka posojila. To je gola resnica. Tem držiša je laž, ki so jo jeli trositi nasprotniki med okoličane, laž namreč, da le člani laske družbe bodo dobivali posojila. Taki so vedno bili. Naš deželni zastop ni niti mislil na to, da bi poprijel inicijativo, da pristoi v pomoč okoličanskim vinogradnikom, kakor so tako že davno storili drugi deželni zastopi v zmislu dotičnega drž. zakona. Sedaj pa, ko bode najbrže prisiljen — po naši inicijativi! — da kaj stori, ker ga je jela drezati vlada, sedaj bi gospoda hoteli tudi to zgolj gospodarsko vprašanje izkoristiti v svojo politično korist. Zato so jeli trositi: le tisti, ki je z nami, dobi posojilo! Razsojni ljudje jim sicer ne verjamejo, ali med priprosim ljudstvom je mnogo takih, ki se dajejo strahiti po takih manevrih. Prosimo torej vse razumnike po okolici, da poučujejo ljudstvo in da spróti krcajo po zobeh plačane in dajete — lažnjivce!

Koko to? Pišejo nam: Danes sem bil na kontrolnem zborovanju. Da si moramo Slovani neizprosno čuvati načelo enakopravnosti vseh jezikov in v vseh strokah javnega življenja, vendar se pokorimo posebnim ozirem do države v toliko, da pripoznavamo nemški jezik poveljnim jezikom vojske. Sicer pa zahtevamo, da se v vojski tudi drugim jezikom odkaže čim razsežnejši okvir. Tem bolj me je presenetilo danes na kontrolnem zborovanju, da nam je dotični častnik dajal navode in pouke le v — italijanskem jeziku. To je tem čudneje, ko lahko trdim mirnim srcem, da nas je bilo vsaj tri četrtine Slovencev in Nemcev!! Čudno, zares čudno. Da je nemščina oficijelni jezik naše vojske, to moramo čuti sleherni dan, ali da bi bila italijansčina, tega nisem čul do danes.

Glas se o pravem času. Pred nekaj leti služila se je v stolni cerkvi sv. Justa za tržaške Slovence vsako nedeljo sv. maša, pri kateri so se pele slovenske cerkvene pesmi. Ta maša prenesla se je v cerkev sv. Antona starega. Ali smo tržaški Slovenci na tem kaj zgubili, ali pridobili, sodi naj čitatelj sam. Dandanes imamo „slovenske sv. maše“ — kakor jih nazivamo — pri obeh sv. Antonih in pri sv. Jakobu. To pa bode trajalo menda le dotlej, dokler bomo mogli iste preskrbovati s slovenskim cerkvenim petjem. Je-li mogoče, da bi to petje propadlo? Da, mogoče je! Lansko leto viselo je slovensko cerkveno petje v cerkvi sv. Antona novega prav na tanki nitki; letos, kakor slišimo, opomoglo si je nekoliko. V cerkvah sv. Antona starega in sv. Jakoba, kjer pojo pevci „Bratovščine“

sv. Cirila in Metoda, je petje sicer še dobro, ali pevec jeli bomo obnemagovati, kaj naš mešani zbor šteje tako majhno število moških glasov, da se o vsakem nastopu moramo prepričati poprej, „ali ne manjka nihče vseh“. Na podpoludanskih službah božjih — mašah — že še pravljamo, ker je maša pri sv. Antonu ob 7., pri sv. Jakobu pa ob 9½ uri; popoldne — pri večernicah —, ki sti v obeh cerkvah jedna za drugo le z majhnim presledkom, pa nam to ni mogoče, ako hočemo varovati svoje zdravje. Kaj nam je torej storiti, ako se ne zboljšajo razmere? Opustiti bomo morali petje v eni ali v drugi cerkvi. S tem pa zgubimo tržaški Slovencev v dotični cerkvi za vselej — slovensko mašo. Na koga pade potem krivda zaradi te pomenljive izgube, ali na nas še vstrajajoče pevce, ali na našo bratovščino, ali na našega povodjo?

Ne, mi ne bomo krivi; a Vam vsem bomo takrat klicali mi: — „Vi glejte!“ — Žalostno je res, celo neumljivo, da toliko tisočev Slovencev, živčih v Trstu, ne more vzdrževati jednega cerkvenega pevskega zbora, in to v dobi, ko umetno petje, cerkveno in narodno, mej narodom po deželi najlepše procvita. Pa pred smrtjo je še čas za pokoro. Spokorimo se torej! Popravimo, kar smo zanemarili. Od naše intelligence sicer ne moremo zahtevati, da bi zahajala k našim pevskim vajam tar tekala vsako nedeljo iz cerkve v cerkev, ker ima drugega dela za naš narodni obstanek čez glavo, ali prav lahko je to mogoče našim sodrugom — delavcem. Uvažujte torej naš nasvet: Sleherni tržaški Slovenec naj se upiše v bratovščino družbe sv. Cirila in Metoda, katere namen je češčenje slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda z cerkvenimi svečanostmi in posebno s sv. mašami in cerkvenim petjem v slovenskem jeziku. Pevci so brezplačni udje bratovščine; nepevci pa plačujejo na leto: moški 2 kroni, ženske pa 1 krono. Pevci dobivajo zraven tega, da so brezplačni udje bratovščine in da se brezplačno uče umetnega petja, dvakrat na leto majhno nagrado. O drugih koristih, ki jih uživajo udje bratovščine, ne moremo govoriti danes; rečem samo: kedor ima glas za petje in 2 uri na teden svobodnega časa, naj stopi v naš zbor! Kedor pa nima ne grla, ne časa, a ne more pogrešati 2 kroni na leto, ta naj se upiše kakor redni ud bratovščine — in rekli smo dovolj in še o pravem času!

Stari pevci bratovščine.

Burja v Trstu. Že teden dni razsaja burja v Trstu in nadleguje javni promet. Ladijam brani, da ne morejo v pristanišče in se morajo začasno ukrečiti pri sv. Andreju. Včeraj iz Aleksandrije dospela ladija „Semiramis“, ki je imela 46 popotnikov na krovu, je zamogla še le ob 2 in pol pop. s pomočjo privlačnika „Pluto“ v pristanišče, dasi je dospela že opoldne pred Trst.

Ravnateljem tržaške gimnazije je imenovan profesor dr. Alojzij Peruta v Tridentu.

Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj naznanja, da se bode vršil glavni zbor v nedeljo dne 17. oktobra 1897 ob 1¼ uri pp. v prostorih Narodnega doma v Ptuj s sledečim vspeedom:

1. Pozdrav in nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in računskih preglednikov. 3. Volitev predsednika, odbora in računskih preglednikov. 4. Nasveti.

Morebitni predlogi glede kraja prihodnje velike pevske slavnosti naj se blagovolijo naznaniti vsaj do 14. oktobra. Gospode poverjenike in dotične gospode, katerim smo poslali nabiralne pele, prosimo, da nam iste z nabiralnimi doneski dopišljejo do 15. oktobra v svrhu računskega sklepa za leto 1897.

Odbor.

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju prejelo je letos še sledeče darove: kot ustanovnik je društvu pristopil vlč. g. Jakob Gruđen, župnik v p. v Ljubljani, se svoto 50 gld. Druge darove so poslali: — Iz Bolcana: g. Vinko Vetrhi nadofc. juž. žel. 1 gld. — Iz Celja: Slavna posojilnica v Celju 30 gld., č. g. Josip Attender, župnik na Polzeli 1 gld. — Iz Dunaja: g. Henrik Sattner nadzornik avst. ogr. banke, in dr. Anton Primožič c. kr. profesor po 5 gld., g. Albert Fuschetz, blagajničar, g. Peter Miglič, polkovni zdravnik in g. Josip Premern, c. kr. pošt. hran. urad. po 3 gld., g. Anton Čulík, poštni asistent in g. Lavoslav Cvetnić, c. kr. poštni kontr. po 2 gld., g. N. Domeniko 50 nč. — Iz

Gorice: g. Andrej Gabršček, urednik 5 gld., g. Ferd. Seidl, c. kr. prof. na realki 4 gld. — Iz Jesenic: g. Anton Trevn trgovec 5 gld. (Pride še).

Koliko se bode kovalo denarja za leto 1898? Za leto 1898 se bode kovalo denarja in sicer: 20,000.000 kron po 20 kron za državo, 20,000.000 kron po 20 kron za avstro-ogersko banko, 10,000.000 kron po 20 kron na račun zasebnikov, 15,000.000 srebrnih kron za državo, 3,100.200 kron v bronastem denarju po 2 vinarja, 200.000 kron v novcih po 1 vinar.

Skupno bode nakovanega torej 78,300.000 kron, za 23,000.000 kron manje, nego za leto 1897, in sicer: za 28,000.000 kron v zlatu manj in za 5,000.000 kron v srebru več. Razun tega se nakuje še 200.000 cekinov in 2,500.00 levantinskih tolarjev. Z ozirom na to, da se za bodoče leto nakujejo manjše svote denarja, bodo tudi stroški za kovanje manjši in sicer v kolikor se tiče nakupa materialij in orodja, kar znaša manj 12.000 gld. in za plače nadzornikov ter delavcev 23,000 gld. manje. Nasprotno pa so se morali pomnožiti stroški tivanja za bronasti denar za 32.000 gld. V teku leta 1898 se porabi samo stari bakreni denar v svrhu kovanja novega bronastega denarja.

Ne v Ameriko! Neki komuniké v „Politische Correspondenz“ svari kmetsko prebivalstvo v Avstriji na najnujnejši način pred selitvijo v San Paolo v južni Ameriki. — Razlogov temu svarilu ne poznamo, najbrže v južni Ameriki ni vse v redu tako v gospodarskem, kakor v zdravstvenem pogledu, a svariti in samo svariti, ni dovolj! Svariti našega kmeta, naj se ne izseljuje v Ameriko, a mu zajedno ne pomagati, da bi mogel ostati doma in ne bil prisiljen misliti na izselitev, to je ravno tako, kakor bi svarili koga, naj v mrazu ne hodi brez oblačila na cesto, a bi mu zajedno ne mogli dati zavetja in potrebne odeje.

V prvi vrsti skrbite, da si naš kmet, čegar imetje razpada od dne do dne, opomora v gmočnem oziru, pa bodete videli, da-li bode kdo še mislil na izselitev! Vsakdo je rajše doma, nego bi hodil na tuje. Imejte ozir na to, da naš kmet od dne do dne težje izhaja, ker mu delata neizmerno škodo inozemstvo in brezvestna konkurenca; ker mu zemlja v kljub vsem umetnim gnojilom ne rodi več tako kakor je rodila pred sto leti, in konečno: ker davki naraščajo v jednomer in se iztirjujejo z veliko strogostjo. Imejte ozir na to in dajte kmetu prilike, da si na kak drug način pridobi vsaj za davke potrebnega denarja, te davke pa mu znižajte in ob znižanju davkov ubogemu trplau zvišajte davke milijonarjem! Storite vse to in storite še več; zabranite vnaui uvoz v Avstrijo takih pridelkov, ki se dobivajo doma in če so tudi dražji, nego, recimo, nemški ali ameriški; potem zabranite izsesavanje našega kmeta po kapitalističnih pijavkah in dajte mu, kakor rečeno, priliko, da si ustanovi večje blagostanje sam, da ostane domače v domačih rokah in videli bodete, da odpade sama ob sebi potreba odsvetovanja izseljevanja. Ako ne storite vsega tega, ostanejo brezvspešna vsa svarila. Takó je!

V sodu umrl. Franjo Šimc v Orehku pri Novem mestu je imel strašno velik sod pri kozolcu, v katerem je hranil vinske tropine. Te dni je Šimc po opravih zlezel v sod, pa ga ni bilo več na dan. Žena ga je šla iskat, a ga je našla mrtvega v sodu. Najbrže ga je zadela kap, ali pa se je zadušil v tropinavih plinih.

Z revolverjem ali pa s pasjim bičem. Poslanec Wohlweger je izustil v državnem zboru besedo, da so v zbornici zavladaale take razmere, tak ton, kakor v žganjarijah in da bodo morali poslanci prihajati k sejam le boroženi ali z revolverjem ali s pasjim bičem. — Besede so našle svoje mesto, to je istina, ali pa se zmenijo zanje prusofilske harpije, ki onesnažajo čast avstrijskega parlamenta, to je pa zopet drugo; na to naj odgovarjajo Wolf in drugovi.

Ruščina v čeških šolah. Na višji dekliški šoli v Pragi je uveden ruski jezik kakor obligaten predmet, dočim se nemški sploh ne predava. Tudi na trgovski akademiji v Pragi se ruski jezik že šest let obvezno poučuje. Oba ta zavoda podpira praško mestno načelnštvo izrecno pod tem pogojem, da se ruski jezik obligatno predava. „Slov. Narod“ vpraša: „A kako je pri nas?“ „Edinost“ odgovarja: Žalibog, ne tako, kakor v Pragi!

Češki „Narodni dom“ na Dunaju. Čehi nameravajo zgraditi svoj „Narodni dom“ na Dunaju in nabirajo pridno v to svrhu doneskov.

Dež ali toča? „Triester Tagblatt“ poroča: Nagrobni spomenik, katerega so tukajšnji socijalni demokratje napravili meseca marca lani umorjenemu delavcu Gašparoviču in ga razkrili dne 19. m. m. na pokopališču sv. Ane, je bil poškodovan. Sumilo se je, da je poškodba izvirala od zlobne roke, poizvedbe in preiskovanja pa so dokazala, da je bil spomenik napravljen iz tako slabega materiala, da mu je škodoval dež. — Morda je bila pa vendar-le kaka — toča.

Mačja godba na pariški razstavi. Iz francoskih listov se čuje, da namerava priti na pariško razstavo tudi nemški cesar. Velik sovražnik Nemčije, poslanec Rochefort, grozi, da napravi nemškemu cesarju mačjo godbo s sodelovanjem 30000 somišljenikov.

Loterijske številke, izrečane dne 6. t. m.:
Brno 76, 42, 51, 5, 89.

„Jurčič in parket.“

Gospodu Vladimirju Levcu v album.
Napisal X-No-Starina.

(Zvršetek)

Gosp. Levec meni, da čem večje, širje obzorje ima pisatelj, tem više ga cenimo, za tem večega duha ga imamo. Oprostite mi g. Levec, tu-le malo opazko, kar se tiče „obzorja“. Obzorje ima marsikak človek velikanško, ki je mnogo potoval, mnogo živel v širjih krogih, recimo kak diplomat, ali „finančni lev“, za to pa še vedno ni „velik duh“, ali celo pisatelj, kar seveda nikakor ni potreba. Nasprotno pa se zrcali velikost duha, ali velikost poeta v jedni sami pesmici, ali v jedni sami kratki povesti.

Zato, ker je Jurčič opisoval samo kmeta in tega, kakor g. Levec priznava, nedosežno, naj je radi tega manjši duh, manjši od Kersnika? Slava Kersnikovemu imenu, on je bil v svojem genu mojster, a velik duh je bil Jurčič, dasi je opisoval — globoko opisoval, kmeta in baš to ga dela izvirnega, to ga dela slovenskega romanopisca, kar se morda ne more reči o kakem drugem.

Ako govorimo torej o slovenskem izvirnem slovstvu, smemo reči, da zasluži Jurčič v tem obziru nekako prvo mesto. On je v resnici slovenski

Malo čudno pa se mi zdi, da sodi gospod Levec naše slovstvo s stališča svetovne literature in pravi, da s stališča svetovne literature v slovenskem slovstvu ne more prisojati povernstva Jurčiču. Jaz menim, ali govorimo o svetovnem slovstvu, ali pa o slovenskem slovstvu in s stališča jednega ne moremo presojati drugega, da bi se ne osmesili. Slovensko slovstvo se s stališča svetovnega slovstva tako malo da presojati, kakor imetje slovenskega imovitnika se stališča svetovnega bogastva. V svetovnem slovstvu iščimo povernstva morda tam okoli Walter Scotta in drugod in dokler se Slovenci ne popnemo na tako visoko stališče, se nas sploh ne more in ne sme soditi s stališča svetovne literature.

Zato pa vedno lahko imamo svoje pristno slovensko slovstvo in originali našega življenja nam dajejo dovolj prilike, da se naš pisatelj bliža korifejam svetovne literature, ako mu je v to zmožnosti in, kar ni nič manj, — časa. V glasu „svetovne“ literature mnogo odloča tudi množina napisanega in seveda raznovrstnost snovi. Napiši samo

jedno krasno povelje, ali izdaj samo jeden mali zvezek lepih pesmi, ne bode se ta še upoštevalo svetovnoznan pisatelj in pesnikom in naj se prevede tvoje delce v vse žive jezike.

Naš narodni moment nikakor ni tako majhen, da bi se zadostno pisateljski izkoriščen, ne mogel približati in nvrstiti v svetovno literaturo. Ker pa se to dosedaj še ni zgodilo in ker je to naloga našemu novejšemu pisateljskemu naraščanju, se o naši minli literaturi ne more govoriti s svetovnega stališča.

Kar so tam Vodnik, Prešern, Jenko, Stritar, Gregorčič, Kersnik, Tavcar, Mencinger in drugi, to je za nas Slovence slaven začetek, h kateremu moramo mlajši zreti kakor k svojemu proroškemu viru in pripogniti pred njimi svoja kolena, kakor pred korifejami slovenskega slovstva. Da-i nam naš mladi naraščaj ustvari tega vira vredno svetovno-slovensko slovstvo, to bodi njegova stvar.

Ako pa gospod Levec pravi, da Slovenci vendar še nimamo svoje literature, tedaj se nehoté strinja z Anastazijem Zelencem, ki je izrekel gori citirani stavek o naši literaturi. A kje je že Anastazij Zelenec in koliko se je potočilo mej tem poetičnega črnila na Slovenskem!?

Nehvaležno je torej, in le tako naj me umeje g. Levec, ako me namreč umeti hoče — ako se pisatelj nove duhe izraža o voditeljih, začetnikih našega slovstva, kakor se je on, namreč, da je „odklenkalo“ za vso dolgo večnost našim patentirano (!) „slavnim“ in kar je še več takega na gromadil h koncu svojega odgovora meni. To je presirno in ni dobro za slavo mlade generacije! Dvignite se, da postanete uzori slovensko-svetovnega slovstva, a v tem, ko zasedete zlati prestol slave, ne zahtevajte si, da bi na naše „patentirano slavo“ legla senca in mrak pozabnosti, oziroma, da jim „odklenka“ za vso dolgo večnost.

Za slabotne
bolehalo vled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.**
(Dunajska cesta)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica velja 1 gld., pet polliterskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Tiskarna Gutenberg
tiskalnik ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE
zistem „Patent Workmann Chicago“
Raztrirni zavod — Knjigovezstvo.
priporočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primeranih cen in točne postrežbe.
Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsezu, brošur, plakotov cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov jedlinih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Faktura Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memorial, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz olinke za kopiranje itd.
Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst.

Najnovejše vesti.

Dunaj 7. (Zbornica poslancev.) Minister za poljedelstvo je predložil načrt zakona o gospodarskih zadrugah. Posl. Sylvester je predlagal, naj stopi s 1. jan. 1898. v veljavo zakon o uravnavi uradnih plač. Posl. Basevi in tovariši so predložili nujne predloge, katerimi pozivljajo vlado, da takoj predloži zakon o drugi železniški zvezi Trsta z notranjimi deželami in sicer od Tur do morja. Posl. dr. Gregorec je interpeloval ministra predsednika radi postopanja oblasti po Južnem Štirskem in Koroškem v jezikovnih stvareh.

Potem je nadaljevala zbornica razpravo o nujnih predlogih radi pomoči bednikom po elementarnih neizgadah. Socijalist Schrammel je strastno napadal krščanske socialiste, čemur so sledili burni prizori med socialisti in krščanskimi socialisti. Hrup je bil tak, da je podpredsednik Abrahamovč osavil dvorane, ker ni mogel napraviti miru. Po nekoliko minutah se je zopet pričela seja. Podpredsednik je prosil zbornico, naj varuje dostojnost zbornice. Posl. Schrammel nadaljuje svoj govor.

Trgovinske brojavke in vsota.

Dunaj 7. (Zbornica poslancev.) Minister za poljedelstvo je predložil načrt zakona o gospodarskih zadrugah. Posl. Sylvester je predlagal, naj stopi s 1. jan. 1898. v veljavo zakon o uravnavi uradnih plač. Posl. Basevi in tovariši so predložili nujne predloge, katerimi pozivljajo vlado, da takoj predloži zakon o drugi železniški zvezi Trsta z notranjimi deželami in sicer od Tur do morja. Posl. dr. Gregorec je interpeloval ministra predsednika radi postopanja oblasti po Južnem Štirskem in Koroškem v jezikovnih stvareh.

Potem je nadaljevala zbornica razpravo o nujnih predlogih radi pomoči bednikom po elementarnih neizgadah. Socijalist Schrammel je strastno napadal krščanske socialiste, čemur so sledili burni prizori med socialisti in krščanskimi socialisti. Hrup je bil tak, da je podpredsednik Abrahamovč osavil dvorane, ker ni mogel napraviti miru. Po nekoliko minutah se je zopet pričela seja. Podpredsednik je prosil zbornico, naj varuje dostojnost zbornice. Posl. Schrammel nadaljuje svoj govor.

Pšenica: Obilne ponudbe, živahno povpraševanje. Prodaja 40000 mt. st. rado 20 nvč, dražje. Rž in ovos 10 10 nvč, dražje, Koruza 15 nvč, dražje. Vreme: dež.

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinski: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37 Cevorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

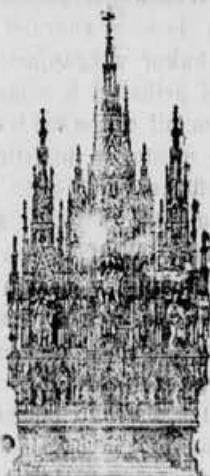
Spustovani gosp.

Mahlknecht!

Podobe: sv. Jožefa, sv. Antona, sv. Alojzija in sv. Frančiška seraf. 170 cm. velike, katere ste tej farni cerkvi doposlali, izvršene so v popolno zadovoljnost. Lepa hvala

udani
Fran Špendal
župnik

(Kranjsko).

Kristijan Mahlknecht

c. kr. trgovskosodno protokolirana firma.

— pri —

Sv. Ulrichu — Gröden — Tirol

priporoča se za cerkvena dela v lesu kakor:

oltarje, lece, podobe svetnikov vseh vrst in velikosti, kriščevo telo, božji grob, jaslice, križev pot v reliefu v najfineji opravi in sploh za vsa v cerkveno stroko spadajoča umetna lesorezna dela po zmernih cenah.

Ilustrovan cenik, obrise in prevdarke na zahtevanje brez stroškov.

Gospod

Kristijan Mahlknecht

pri Sv. Ulrichu v Gardenu.

Navzoče služi naj Vam v spodbujo, da podoba sv. Roka, katero ste doposlali za to župnijo, izvršena je nepričakovano toliko glede elegancije dela, kakor tudi cene.

Pozdravljam se spoštovanjem.

Dr. Petar Bielič

župnik - dokan

Orebič (Dalmacija).